

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע

י"ל ע"י מכון "מעדני אשר" בית שמש

פרשת כי תשא-פרה תשפ"ג

גליון תתק"מ (שנה כ')

לבושו מן המטר, אבל כיון שזה נבלע בלבושו ואינו בעין רק מעט לא דקדקו לגזור בו, גם בביאור הגר"א לשו"ע שם מובא גם במשנה ברורה שם סק"ג מבואר דלפירוש התוס' אפילו ברבוי מים הנבלע בלבושו מותר לילך בהם, ובאמת שגם רש"י במשנה שבת קמ"ו ב ד"ה מי שנשרו מפרש כפי' התוס' שם.

ב. בזה אי אפשר להמנע ממנו, שהאדם הולך ברשות הרבים ופתאום בא מטר עליו לא גזרו ביה רבנן, כך תירץ בטורי זהב שם, וכן בקרבן נתנאל.

ובש"ע הרב סימן ש"א ס"ק ס"א תמה על זה: דא"כ מדוע התירו לצאת מביתו בשעת הגשם.

ומתריך: שאין לאסור דבר לחצאין.

וכן בשו"ת תורה לשמה סימן פ"ו תמה על זה: דלפ"ז היה להם לומר שלא ילך לכתחילה בר"ה בעת שיש מטר סוחף, עי"ש מה שתירץ.

ג. בשבת מלאכת מחשבת אסר רחמנא והנה זה הרוחץ בנהר באו המים על גופו ברצונו ומחשבתו וכיון שבאו שם במחשבתו אסור לטלטלם ד' אמות בכרמלית אף על פי שעתה בהליכתו אין כוונתו לטלטלם ואינו רוצה בהם שיהיו נשארם עוד עליו מ"מ מאחר שהניחם על גופו במחשבתו ורצונו, גזרו בהם אבל זה שיורד עליו מטר אין אלו מי המטר באים עליו ברצונו ומחשבתו אלא מאליהם באו ונעשו עליו ואין לו רצון בהם לא בתחילה ולא בסוף ולהכי אם הוא מהלך אח"כ ואלו המים מתלטלים בהליכתו ממילא אין בזה קפידה ולא גזרו בהם, כך תירץ בשו"ת תורה לשמה סימן פ"ו.

ד. דזהו כפסיק רישא דלא ניהא ליה, מה שאין כן הרוחץ בנהר לרצונו ולתענוגו, כל מלאכה קלה שנעשתה בזה הרי זה כברצונו, כך כתב בערוך השולחן אור"ח סימן שכ"ו.

ההולך בשבת ברחוב ויורד גשם עליו האם אסור לו להמשיך ללכת משום שמטלטל הגשם ד' אמות ברשות הרבים? בפרשתן ל"א ט"ז ושמו בני ישראל את השבת לעשות את השבת.

איתא בגמ' שבת קמ"א עמוד א' אמר רב יהודה מי ששוחה במים בשבת צריך שינגב את המים כדי שלא יטלטל את המים.

יש להקשות: א"כ מדוע ההולך בשבת בדרך ויורד גשם עליו מותר ללכת ברשות הרבים ולא אוסרים עליו ללכת עד שינגב את הגשם, כדי שלא יטלטל הגשם ד' אמות, כך מקשה הרא"ש שבת פרק כ' ס"ק י"ג, וכן הבית יוסף אור"ח סימן שכ"ו ס"ק ט"ז, וכן הטורי זהב סימן שכ"ו.

איכא כמה תרוצים:

א. לפי שהעולה מן הרחיצה יש ריבוי מים על גופו, ולא דקדקו במהלך ברשות הרבים ומטר סוחף על ראשו ועל לבושו, כך כתב הרא"ש שבת פרק כ' ס"ק י"ג.

ובקרבן נתנאל שם אות ג' הסביר את כוונת הרא"ש דלא דקדקו במטר סוחף על ראשו ולבושו לפי שהם מועטים מה שהם בעין כי הכל נבלעים בלבושו, משא"כ ברחיצה יש רבוי מים בעין.

וכן בבית יוסף אורח חיים סימן שכ"ו כתב דכוונת הרא"ש דלפי שהם מועטים לא גזרו עליהם אפילו ברשות הרבים.

ובט"ז אורח חיים סימן שכ"ו ס"ק ב' תמה על זה: דעינינו רואות שיש יותר ריבוי מים מן המטר על לבושו אדם ממה שיש על גופו כשעולה מן הרחיצה.

נראה להעיר: דלפי מה שכתב בקרבן נתנאל אתי שפיר דנהי דיש יותר מים על

הזמנות פרטיות כמעט ולא נשלחו נא לראות הזמנה זו כאישית

בסיעתא דשמיא

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו

וקול שמחה וקול כלה

קול ששון קול חתן

בשבת ובהודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה הנני מתכבדים להזמיןכם לשוש אתנו משוש בשמחת כלולות בנינו היקרים שיחיו

הכלה הבתולה המהוללה

החתן הבחור המופלא

ברכה שרה הינרא תחי'

ע"פ

שלמה נ"ו

שתתקיים א"ה במזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת ביום ראשון פרשת ויק"פ לסדר ויקם משה את המשכן י"ט אדר תשפ"ג שמרבים בו בשמחה באולמי הכרמים - כרם בתיה רחוב נהר הירדן | בית שמש קבלת פנים בשעה 5:45 חופה בשעה 6:30

נשמח לראותכם משתתפים בשמחתנו ואי"ה בשמחתכם ישמח לבנו גם אני

הורי הכלה

הורי החתן

אשר אנשיל שוורץ וב"ב

מרדכי גולדמן וב"ב

בלאמנ"ה ה"ה צ"ח חיים יעקב מנחם זצוק"ל רוב"צ קדיש צאט נתניה בית שמש

בני ברק

עטרת זקנים בני בנים ויתפארת בנים אבותם

גם אנו מתכבדים להזמיןכם לקחת חבל בשמחתנו

הרבנית מרת אסתר שוורץ תת"ו

דוד גולדמן

בהר"צ פה"רם זצוק"ל פזוועהיל

בן ציון רייך

ר"מ בבית ה"ד הפרבוי קרית צאט נתניה

סיני פאיר פרנקל וב"ב בהר"צ פה"רם זצוק"ל פזוועהיל אב"ד יטנאל

משוכנס אדר מרבין בשמחה

העליה לתורה תתקיים אי"ה בש"ק פרשת כי תשא בבית המדרש זוועהיל בני ברק רחוב חגי זמן תפילת שחרית 8:00 ברכות קידושא רבה לאחר התפילה באולמי בווהוש רחוב חגי 14

איזה היתר יש לצאת מהמקוה בשבת בלא לנגב את המים שעל גבי השערות?
הנה בשו"ת ארץ צבי ח"א סימן ע"ג הקשה על מה שמכמו העולם שאין נזהרין להמתין כשיוצאים מהמקוה בשבת עד שיתנגב זקנם הנוסף מים.

ותירץ: לפי מה שכתבו המקובלים בשם האר"י הקדוש ז"ע דטוב שלא לנגב המים של טבילת מקוה בערב שבת כדי שיבלעו המים בגופו, ומסתמא גם בשבת קודש שחרית כן הוא, דטעם הטבילה בש"ק שחרית משום דנשתנה מקדושה קלה לקדושה חמורה, ודומה לטבילת ע"ש לכבוד שבת, וא"כ בטלים המים אגב גופו, כעין המבואר בירושלמי סופ"ק דדמאי דשמן שסך לצורך גופו בטל הוא אגב גופו, ה"נ המים שהם לצורך גופו בטלים אגב גופו, ודומה למלבוש דלא חשיב משא משום דבטל אגב גופו, כמש"כ התוס' חולין ע"א ע"ב משא"כ בגמ' במימרא דרב יהודה דאמר שצריך לנגב לפני שיוצא מהמקוה דילמא אתי לאתוי ד"א בכרמלית וכנ"ל, היינו באופן שטובל להקר, דבזה אחר שיצא מן המים אין המים צורך גופו כל.

ובשו"ת דברי משה אור"ח סימן ט"ז תירץ דלענין מים שבשערות, שפיר שייך בזה לכאורה ללמוד היתר לפי ב' הטעמים הנ"ל, הן לטעמא דב"י ז"ל, הרי אין שיעור מים בשערות הראש והזקן, וכיון דהוי שלא כדרך הוצאה, יש להקל, והן לטעמא דטו"ז ז"ל, הרי פשוט דגם בזה הוי אי אפשר בענין אחר, כיון שאסור לנגב השערות משום איסור סחיטה יתן לחוד ונתן לחוד. דיתן משמע לשון צווי ונתן משמע דבר הנתון כבר עכ"ל רש"י. ויראה דהיינו טעמא דכתיב ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו שני לוחות ולא כתיב ונתן. עפ"י דאמרו בענין ברכת התורה שמברכים פעם אשר נתן לנו לשון עבר ופעם ברוך נתן התורה לשון הווה, דלשון עבר קאי אגוף התורה והלכותיה שנאמרו מהקב"ה למשה בסניי ואותה הנתניה כבר חלף ועבר, משא"כ נתן הוא קאי אחריות וחידושי תורה מה שתלמיד ותיק מחדש בטובו בכל יום תמיד והקב"ה משפיע לו שמן ששון ועל זה מברכים ונתן התורה. והא"ש דאי הוה כתיב ונתן אל משה ככלתו ה"א דעיקר שמחת חתן וכלה המרומו בככלתו כפירש"י, סד"א אותה שמחה ה"י על ההלכות המקובלות, וז"א דטובים דודין מיין טובים דברי דודיק התלמידי חכמים יותר מיניה של תורה, וכן אחז"ל שהקב"ה נתן במתנה למרע"ה פלפול התורה, ע"כ כתיב ויתן אל משה מה שהוא עתיד לחדש חדושים בתורה. והיינו דאקשי בהאי קושיא כ"ב שנין, דרבה שהיה עוקר הרים מרוב ענוותנותו לא רצה גללות רז זה, וכדיתיב ר' יוסף ברישא שהיה סיני מרוב ענוותנותו גילה זה דעיקר שמחת הקב"ה בפלפולא דאורייתא

**חולה שיש בו סכנה בשבת שצריך כמה דברים ויש את זה לשכנו
האם יש לו חיוב לתת את זה כדי למנוע חילול שבת?**

בפרשתן ל"א ט"ז ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת.

בגמ' יומא פ"ה ע"ב ילפינן מכאן לחד מ"ד דפקוח נפש דוחה שבת, דדרשינן חלל שבת אחת כדי שיתקיימו שבתות הרבה.

יש לחקור חולה שיש בו סכנה בשבת שדרוש לו אוכל חם או שתיה חמה, ויש אצל שכנו אוכל חם ושתיה חמה האם יש חיוב לשכנו לתת את זה כדי למנוע חילול שבת שלא יצטרכו לבשל בחינם או דילמא אין חיוב לשכן להביא את שלו כדי למנוע חילול שבת.

הנה בספר שמירת שבת כהלכתה פרק ל"ב סעיף ס"ה מביא בשם פוסק הדור הגאון האדיר רבי שלמה זלמן אוירבעך זצ"ל שמותר להדליק את האור בשביל החולה

שבסכנה, אף אם אצל שכנו ישנה מנורה דלוקה, אלא שהעמדתה לרשות החולה תגרום לשכן צער וסבל גדול, כגון ששכנו ישן ויש צורך להעיר אותו".

ועוד כתב שם ס"ק ע"ד מותר לבשל עבור חולה שבסכנה שדרוש לו אוכל חם או שתיה חמה, אף אם אצל שכנו ישנו אוכל חם ושתיה חמה, אלא שהעמדתם לרשות החולה תגרום לשכן צער וסבל גדול כגון ששכנו ישן ויש צורך להעיר אותו או שהלה יישאר ללא אוכל ושתיה חמים בשבת, וגם אין השכן או כל אדם אחר חייבים מעיקר הדין למסור בשבת את האוכל שהכינו לעצמם, כדי למנוע ביטול עבור החולה שבסכנה, אם ע"י מסירתם לחולה יישארו הם ללא אוכל חם בשבת.

והגאון רבי פנחס אפשטיין ז"ל בסידור מנחת ירושלים **תמה על פסק זה:** וז"ל אינני מסכים עם זה, דגם השכן מחויב לעשות להצלת נפשו של אחר, אף אם סובל קצת, וכיוצא בזה כתב בשו"ת הרדב"ז סימן ס"ז וסימן ק"ל הובא בארחות חיים להמהרש"ם סי' שכ"ח דאפילו היכי דהחולה בעצמו יכול לעשות העבירה מ"מ מותר לאחרים לחלל שבת עבורו כיון דכל אדם חייב להצילו עיין שם, וכן כתב מפורש באיסור והיתר בדין פקו"נ ובאליה רבה סימן שכ"ח

ובשו"ת מנחת שלמה סימן ז' **מיישב את התמיהות שהקשו עליו:** וכתב בדבריהם הנוגעים לפקו"נ אין חולקים כבוד, ואנכי בעניני על משמרת אעמודה שכנים הם הדברים וכן ראוי להורות, אשר על כן הנני לבאר טעמי הדברים ומתוך כך יתבארו בע"ה עוד דברים חשובים הנוגעים לפקוח נפש.

ומביא ראייה: מהא דקימ"ל ברמ"א יור"ד סימן שע"ד ס"ב לענין טומאת כהן לקבורת מת מצוה וז"ל "אם אינו מוצא שיקברוהו רק בשכר אינו חייב לשכור משלו אלא מטמא אם ירצה", הרי חזינן דאע"ג שפשוט הדבר שהמוצא מת מצוה אשר אי אפשר לקבורו אלא ע"י הפסד ממון דודאי חייב המוצא להוציא עד חומש מנכסיו כדי לקבורו, שהרי קבורת מת מצוה דוחה לאוין ועשין חמורין שבתורה וכ"ש שצריך להוציא על כך לכל הפחות עד חומש, וקל וחומר הוא ממ"ש הרמ"א יור"ד סימן שס"ח ס"ב שחייבין להוציא ממון להציל קברים מיד עכו"ם, ואפ"ה אם הכהן עצמו יכול לקבורו בגופו אמרינן דאינו חייב לבזבז משלו אפילו פרוטה אחת וקבורו בעצמו אף על גב שהוא כהן ועובר בלאו ועשה, וע"כ דכיון שהוא מת מצוה והתורה התירה אותו להטמא אין כאן שום עבירה, ואין צריך כלל לחפש עצות ולהפסיד ממון כדי להמנע מזה כיון שאין זו עבירה אלא מצוה, וכיון שכן גם לענין פקוח נפש אית לן למימר הכי דכיון שפקו"נ דוחה שבת אין זו עבירה ואינו חייב להפסיד כלום משלו, ומיהו אם חולה הוא בנו או אשתו שחייב להוציא ממון לרפואתם נראה שחייב להוציא ממון ולא לחלל שבת עבורם כיון שמעיקר הדין גם ממונו משועבד לרפואתם, ולכן מיד הוא מתחייב להוציא ממון ולא לחלל שבת כדי לחסוך מממונו, משא"כ באחרים שחיובם רק מחמת מצוה, הן אמנם שאם אי אפשר להציל אלא ע"י הפסד ממון חייבים ודאי לבזבז ממונם ולא לעבור על לאו דלא תעמוד על דם רעך, כמבואר בגמ' סנהדרין ע"ג א' ושו"ע חו"מ ס' תכ"ו שחייב גם להוציא ממון ולשכור אחרים, אבל מ"מ בכדי למנוע חילול שבת שנדחה מחמת פקו"נ אין בזה משום לאו דלא תעמוד, ואפשר דמעיקר הדין אין חייבין להפסיד אפילו פרוטה אחת.

ומביא ובשו"ת משנה שכי אור"ח סימן נ"ב כתב בחולה שיש לו דבר איסור ולחבירו יש דבר היתר דחייב ליתן לו כיון דמוטל עליו להחיותו ולהבריא גופו, וכתב דאין דברים מוכרחים, ע"ש מה שהביא בשם שו"ת מהרש"ג חלק ב' סי'

קול המעדנים
ליהודים היתה אורה - אורה זו תורה

שולחן הטהור של כ"ק מן האדמו"ר מדארג שליט"א ביום הפורים
שהתקיימה בבית המדרש הגדול בבני ברק
בהשתתפות מאות החסידים

"דינר לבית המדרש דחסידי תולדות אהרן בטבריה"
שהתקיימה במלון צפורי בכנרת בטבריה
בראשות רב הקהילה
ידידנו הגה"צ רבי משה קהאן שליט"א

"שיבת בעלזא ביתר עילית"
הכנה לימי הפורים
שהתקיימה בהיכל הישיבה בביתר
בראשות ראש הישיבה ידידנו
הגאון שלמה בינעט שליט"א

"שיבת בעלזא ירושלים"
הכנה לימי הפורים וסיום מסכתא
שהתקיימה באולמי בית רוזן
בראשות ראש הישיבה ידידנו
הגאון אהרן פייבוש שליט"א
ורבני הישיבה

"שיבת גבעת רוקח בבני ברק"
שהתקיימה בהיכל הישיבה
הכנה לימי הפורים בראשות רבני הישיבה

"שיבת צאנז נתניה היכל התורה"
הכנה לימי הפורים וסיום מסכתא
שהתקיימה באולמי שיקאנו
בראשות המנהל החני ידידנו
הגאון אפרים פישל גרין שליט"א
ורבני הישיבה

"כולל אלכסנדר ברקפלד"
מעמד סיום לימוד יור"ד חלק ב' ובחינות אצל גדולי הרואה
שהתקיימה במלון סאטמאר בני ברק
בראשות ידידנו ראש הכולל
הגאון מנחם מנדל שמרלר שליט"א
מח"ס הנפלא משמר הפתח

"שמחת בית צדיקים"
שמחת השבע ברכות המוכות בשמחת בית טרבישאן
לחנו של כ"ק מן האדמו"ר שליט"א
עב"ג החתן המופלג בתור"ש ידידנו
מורנו שלום אהרן הברשטאם שליט"א
בנו של ידידנו אב"ד צאנז טשאקווא
שהתקיימה באולמי בית הכנסת הנ"א

"כולל בוסטון ביתר עילית"
הכנה לימי הפורים

משיב בהלכה

חולה בשבת שקר לו האם מותר להדליק בשבילו חימום

אע"פ שאפשר לחממו עם שמיכה?

יש לחקור חולה שיש בו סכנה שקר לו וזה מסוכן ואפשר לחממו ע"י שידליקו תנור חימום או ע"י שיביאו לו עוד כמה שמיכות האם מותר להדליק חימום אע"פ שיכול לחממו בלא חילול שבת ע"י השמיכו או דילמא אסור כיון שיכול לעשות בהיתר.

הנה המגיד משנה פ"ב מהלכות שבת הלכה י"ד כתב שמחללין שבת לחולה שיש בו סכנה, אפילו לצרכים כאלו שאין במניעתם סכנה, כגון שהחולה צריך לחימום, ואפשר לחמם אותו בבגדים, מ"מ מותר להדליק תנור כדי לחממו.

ובספר תוספת יום הכיפורים יומא פ"ד עמוד ב' כתב להביא ראיה לדבריו: מהא דאיתא בגמ' יומא פ"ד עמוד ב' מחמין חמין לחולה בשבת בין להשקותו בין להברותו, ופירש רש"י להברותו רחיצה, ויראה לי דרחיצה שעושים לו אין במניעתה סכנה, ומכאן ראיה למ"ש הרב המגיד לכלל צרכי חולה מחללין ואף על פי שאין במניעת הדבר שעושים לו סכנה ומרן שם בכ"מ חולק בזה.

וכן בספר חזון יחזקאל שבת פט"ז ה"ב הביא ראיה מגמ' הנ"ל: וכתב דהרי בעל כרחך צריכים לפרש שאין במניעת הרחיצה סכנה, שהרי מחללים שבת לכל צרכיו, ומאי נפקא מינה, אם זה שתיה או רחיצה, אלא שעל כרחך הרחיצה היינו שאין בזה סכנה, אלא שזה צורך החולה.

אבל כותב שדוקא כאשר החמום על ידי האור יפה לו יותר מחמום הבגדים: ויש דין בחולה שיש בו סכנה, שמחללים שבת על כל דבר שיפה לו כדי להחלימו, אבל אם שניהם שוים, על זה אמרינן דהקל הקל תחילה, וכל שכן הכא שיכול לחממו בהיתר דהיינו בבגדים.

וכן כתב המשנה ברורה סימן שכ"ח ס"ק י"ד שדברי המגיד משנה מיירי כשיש לו דבר צורך קצת, ורגילין לעשות לו בחול עושין גם בשבת.

אולם הביא שיש הרבה פוסקים הסוברים שאם ברור שאין במניעת אותו דבר חשש סכנה, אף על פי שצריך הוא לו ורגילין לעשות לו, אין עושין אותו בשבת אלא ע"י אינו יהודי כדן צרכי חולה שאין בו סכנה, וע"כ בודאי מהנכון להחמיר באיסור של תורה.

מעדני אשר חידוש המגיד משנה כבר קדים בראשונים: דבמאירי שם כתב וז"ל מחמין חמין לחולה לכתחלה בשבת בין להשקותו שהוא דבר מועט בין להברותו ר"ל להרחיצו כדי לחזק אבריו אף על גב שרחיצה זו של חיזוק אברים אין בה צורך למהירות כ"כ, והוי ליה למימר שנמתין לה כדי שלא נחלל בה שבת, שמכל מקום ממהרת היא בחיזוק אבריו ואין משהין לו שום דבר תועלת לגמור רפואת החולי, הרי שגם המאירי מפרש דזאת כוונת התוספתא לאשמעינו רבותא בלהברותו דהיינו אף על פי שאין צורך למהירות כ"כ ברחיצה זו של חיזוק אברים, ואי הרחיצה לא תביא לידי סכנה, ולכן הו"א שנמתין לה כדי שלא נחלל בה את השבת, קמ"ל התוספתא שאפ"ה מחמין גם לזה מכיון שמכל מקום מיהת ממהרת היא בחיזוק אבריו ודינא הוא דאין משהין לחולה מסוכן מלעשות לו שום דבר תועלת לגמור רפואת החולי.

שני חולים אחד יש לו סיכוי לחיות רק חיי שעה והשני חיי עולם ואפשר

להציל רק אחד האם מותר להעדיף את החיי עולם?

הנה בשו"ת שבט הלוי חלק ו' סימן רמ"ב כתב אם עומד לפני אדם נדון אם להציל חיי שעה או להציל חיי עולם ועדין לא התחילו לטפל בחיי שעה בודאי מניחים חיי שעה ועוסקים בחיי עולם.

ומביא ראיה: מהא דאיתא במשנה הוריות י"ג ע"א האיש קודם לאשה להחיות, וישנם ב' פירושים אם להחיות הפירוש לתת מזונות או כדעת הירושלמי להחיות ממש כטובע בנהר, ועיין ש"ך י"ד ס"ו רנ"א סק"א הסכים כן, הרי דיש שעת הכרעה בטובעים בנהר בין איש לאשה, בין כהן לוי וישראל, א"כ מסברא ודאי דהה"ד להכריע בין חיי עולם לחיי שעה ומצד יסודי לא תעמוד על דם רעך, ופקוח נפש ק"ו נמי איכא, ממקרים הנ"ל ששניהם לחיי עולם וההבדל ביניהם רק איכות מעמדם במצות, ושניהם במעמד שוה של לא תעמוד על דם רעך ודוק, מיהו כל זה כשישנם כבר ב' החולים לפנינו, ועדין לא נתנו מכוונה הנ"ל לבעל חיי שעה, אבל שנפסוק שיחושו בב"ח שאפשר שיבא חיי עולם שאינו עדין לפנינו משא"כ הטרפה שהוא חיי שעה לפנינו, ואפשר להאריך ימיו ושעותיו (בלי יסורים גדולים) בזה לכאורה פשיטא דחיי שעה קודם, דעל חולה שהוא לפנינו חל הדין דלא תעמוד על דם רעך, אבל מה שעדין אינו לפנינו אף על פי שלפי המציאות עלול שיבא מ"מ פשיטא דלא חל ע"ז דין דלא תעמוד על וגו', ובענין חידוש של האור החיים הקדוש בפרשתן שעל חיי שעה אין מחללין שבת כלל עיין מה שהארנו בדברים נפלאים בספר מעדני אשר חלק א' שנת תשס"ו פרשת כי תשא.

מדור זה נודע תעריך ע"י ידידת ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א - מנהגין

משיב כהלכה שיתן וידיעת ההלכה כל ההלכות הם משו"ע ומשנה ברורה

א [הטמנה בדבר המוסיף הבל, חידה. כיצד יתכן שיטמינו בערב שבת, במזיד, תבשיל צונן, המבושל רק כדי 80%, בדבר המוסיף הבל, לצורך סעודת ליל השבת וכאשר יוצאו אותו מההטמנה בליל שבת, הוא יהיה מותר באכילה?

ב [שאלה מעשה שבת באמירה לגוי. המטפל הגוי של ר' צבי החליט להגיש לו, מבלי שנתבקש, מרק חם בסעודת יום השבת, לכן הוציא את סיר המרק מהמקרר ושם אותו על אש ממש עד שהוא רתח, א. המותר ל' צבי לאכול ממרק זה בעודנו חם? ב. מה הדין אם הגוי חם, מבלי שנתבקש, את המרק לא על אש ממש אלא על גבי כלי שעומד על האש?

ג [שאלה שחית פירות. הרב קליין ראה בליל שבת שסלט הפירות שהכנייה הרבנית שלו לשבת יבש מדי, לכן לקח קלמנטינה ופומלית וסחט אותם לתוך הקערה שבה היה הסלט. רוב המיץ נבלע בתוך סלט הפירות ומיעוטו צף מעל הפירות. האם מותר לו לעשות זאת, או שעליו להקפיד שכל המיץ שנסחט יהיה בלוע בתוך הסלט?

ד [מעשה שבת 45 דקות אחרי שקיעת החמה, חידוד. ר' שמואל ור' מאיר, חזרו בליל שבת, מבית הכנסת כל אחד לביתו, 45 דקות אחרי שקיעת החמה. הם ראו ששכחו לחבר בביתם את הפלטה של שבת לחשמל ושכחו להדליק את החשמל בסלון, הוא החזר בו משפחתם סועדת את סעודת השבת. ר' שמואל ור' מאיר, בשוגג ו/או במזיד (הדין יהיה זהה) חברו את פלסת השבת לחשמל והדליקו את אור החשמל בסלון, 45 דק' אחרי השקיעה. לר' שמואל וב"ב יהיה מותר לאכול בשבת את האוכל שהיה על הפלטה, ולהנות מאור החשמל שבסלון, לר' מאיר וב"ב יהיה אסור לאכול את האוכל שהתבשל באיסור ואסור יהיה להם להנות מהחשמל שהודלק באיסור. מדוע? (על הפלטה היו מנחים בתשלים המבושלים 80%, שניהם לא יכלו לסמוך על שיטת רבי מאיר בגמרא, כמבואר בסימן ש"ח, מ"ב ס"ק ז').

כללי המצוות בפרשה

- ה [חידה. איזה מצוות אסור לגוי לקיים אותם?
ו [חידה. האם יש מצוות שאצלנו נאמר בהם הכלל של אין קטגור נעשה סגור?
ז [צ"ע. במצוות ת"ת כמה מרחק האדם צריך לטרוח לילך אצל הרב, והאם זה חיוב או רשות?
ח [חידה. איזה צורה של רב ותלמיד מצינו בפרשה שכן יש לו ללמוד תורה?
ט [חידה. כמה מצוות שקולות כנגד כל המצוות, והיכן מרומזת אחת מהן בפרשה?
י [צ"ע. מדוע השבת זה אות לישראל, הרי כל המצוות הם מיוחדות רק לישראל?

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
 2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
 3. כל חודש, בראש חודש תעריך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
 4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
 5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לבוזרים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד].
- השולחים מכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח ניסן תשפ"ג

